Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 29/2012,**

annettu 13 päivänä tammikuuta 2012,

oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista

(kodifikaatio)

(EUVL L 12, 14.1.2012, s. 14)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 357/2012, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012	L 113	5	25.4.2012
►**M2**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 87/2013, annettu 31 päivänä tammikuuta 2013	L 32	7	1.2.2013

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 80, 20.3.2012, s. 39 (29/2012)

▼B

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 29/2012,

annettu 13 päivänä tammikuuta 2012,

oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista

(kodifikaatio)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]) ja erityisesti sen 113 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 121 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 13 päivänä kesäkuuta 2002 annettua komission asetusta (EY) N:o 1019/2002 ([2]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ([3]). Sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainittu asetus.

(2) Oliiviöljyn hinta on markkinoilla öljyn aistinvaraisten ja ravitsemuksellisten ominaisuuksien sekä tuotantokustannusten vuoksi muihin kasvirasvoihin verrattuna suhteellisen korkea. Tämän markkinatilanteen vuoksi oliiviöljylle olisi vahvistettava kaupan pitämistä koskevat vaatimukset, joihin sisältyy pakkausmerkintöjä koskevia erityissääntöjä, jotka täydentävät myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ([4]) säännöksiä ja erityisesti sen 2 artiklassa esitettyjä periaatteita.

(3) Myytävien oliiviöljyjen aitouden takaamiseksi on aiheellista säätää vähittäiskauppaa varten pakkauksista, joiden kokoa on rajoitettu ja joissa on asianmukaiset suljinjärjestelmät. On kuitenkin aiheellista säätää, että jäsenvaltiot voivat sallia suuremman vetoisuuden yhteisöille tarkoitetuille pakkauksille.

(4) Eri oliiviöljyluokille asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 artiklassa säädettyjen pakollisten nimitysten lisäksi on tarpeen antaa kuluttajalle tietoa myytävien oliiviöljytyyppien luonteesta.

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EYVL L 155, 14.6.2002, s. 27.
([3]) Katso liite I.
([4]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

▼B

(5) Sellaisenaan kaupan pidettävien neitsytoliiviöljyjen laatu ja maku voivat maatalouskäytänteiden tai paikallisten valmistus- tai sekoittamiskäytäntöjen vuoksi olla huomattavan erilaisia maantieteellisestä alkuperästä riippuen. Tästä voi seurata, että saman öljyluokan sisällä esiintyy markkinoita häiritseviä hintaeroja. Muissa elintarvikeoliiviöljyjen luokissa ei tällaisia alkuperään liittyviä olennaisia eroja ole, mutta alkuperän merkitseminen kuluttajille tarkoitettuihin pakkauksiin voi johtaa kuluttajat luulemaan, että mainittuja eroja on olemassa. Sen vuoksi elintarvikeöljyjen markkinoiden vääristymisvaaran välttämiseksi on tarpeen vahvistaa unionin tasolla pakollinen järjestelmä koskien alkuperän merkitsemistä, jonka mukaan alkuperä merkitään ainoastaan tarkat edellytykset täyttäviin ekstra-neitsytoliiviöljyihin ja neitsytoliiviöljyihin. Vuoteen 2009 saakka täytäntöön pannut vapaaehtoiset järjestelmät eivät olleet riittäviä estämään kuluttajien johtamista harhaan neitsytöljyjen todellisten ominaisuuksien osalta. Lisäksi elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002 ([1]) vahvistettiin 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen sovellettavat jäljitettävyyssäännöt. Toimijoiden ja hallintojen tältä osin saaman kokemuksen ansiosta alkuperämerkintä on voitu tehdä pakolliseksi ekstra-neitsytoliiviöljylle ja neitsytoliiviöljylle.

(6) Maantieteellisiä viittauksia sisältäviä nykyisiä tavaramerkkejä voidaan käyttää edelleen, jos nämä nimitykset on aiemmin virallisesti rekisteröity jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY ([2]) tai yhteisön tavaramerkistä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 mukaisesti ([3]).

(7) Alueelliselle alkuperämerkinnälle voidaan myöntää maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 ([4]) nojalla suojattu alkuperänimitys (SAN) tai suojattu maantieteellinen merkintä (SMM). Kuluttajien hämmentämisen ja siis markkinoiden häiritsemisen estämiseksi SAN- ja SMM-merkinnät olisi varattava yksinomaan alueellisille alkuperämerkinnöille. Tuontioliiviöljyjen osalta on tarpeen noudattaa yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 ([5]) säädettyjä tavaroiden muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevia säännöksiä.

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.
([3]) EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1.
([4]) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.
([5]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

(8) Silloin kun neitsytoliiviöljyjen alkuperämerkintä viittaa unioniin tai johonkin jäsenvaltioon, on otettava huomioon, että niiden laatuun ja makuun vaikuttavat paitsi käytetyt oliivit myös valmistuskäytännöt ja -tekniikat. Alkuperämerkinnän on siis tarkoitettava sitä maantieteellistä aluetta, jolta oliiviöljy on saatu, ja tämä on yleensä alue, jolla oliiviöljy on puristettu oliiveista. Kuitenkin joissakin tapauksissa alue, jolla oliivit korjataan, on eri kuin alue, jolla öljy puristetaan. Tämä tieto olisi merkittävä pakkauksiin tai niiden etiketteihin, jotta vältettäisiin kuluttajan johtaminen harhaan sekä mahdolliset häiriöt oliiviöljymarkkinoilla.

(9) Merkittävä osuus ekstra-neitsytoliiviöljystä ja neitsytoliiviöljystä koostuu unionissa eri jäsenvaltioista ja kolmansista maista peräisin olevien öljyjen sekoituksista. Tällaisten sekoitusten alkuperämerkinnöille olisi säädettävä yksinkertaiset säännökset.

(10) Direktiivin 2000/13/EY mukaan pakkausmerkinnöissä esitetyt maininnat eivät saa johtaa ostajaa harhaan erityisesti kyseessä olevan oliiviöljyn ominaisuuksien osalta tai liittämällä kyseiseen öljyyn ominaisuuksia, joita sillä ei ole, taikka esittämällä sillä olevan erityisiä ominaisuuksia, jotka kuitenkin ovat yhteisiä kaikille öljyille. Lisäksi eräille oliiviöljyä koskeville, usein käytetyille vapaaehtoisille maininnoille on tarpeen vahvistaa yhdenmukaistetut säännöt, jotta maininnat voidaan määritellä tarkasti ja niiden paikkansapitävyyttä valvoa. Niinpä ilmaisujen ”kylmäpuristus” tai ”kylmäerotus” on vastattava teknisesti määriteltyä perinteistä tuotantotapaa. Kansainvälinen oliivineuvosto (IOC) määritteli neitsytoliiviöljyjen aistinvaraisten ominaisuuksien arviointimenetelmien tarkistamisen yhteydessä eräät ekstra-neitsytoliiviöljyjen ja neitsytoliiviöljyjen makuun ja/tai tuoksuun viittaavat aistinvaraisia ominaisuuksia kuvaavat ilmaisut. Tällaisten ilmaisujen käyttö ekstra-neitsytoliiviöljyjen ja neitsytoliiviöljyjen pakkausmerkinnöissä olisi rajattava öljyihin, jotka on arvioitu vastaavaa analysointimenetelmää noudattaen. Eräille rajattavia ilmaisuja tällä hetkellä käyttäville toimijoille on vahvistettava siirtymäjärjestelyjä. Happopitoisuuden mainitseminen yksinään antaa vääristyneen kuvan absoluuttisesta laatuasteikosta, joka johtaa kuluttajaa harhaan, sillä kyseisellä kriteerillä on laadullista merkitystä vain muiden kyseisen oliiviöljyn ominaisuuksien yhteydessä. Ottaen huomioon, että eräitä mainintoja käytetään yhä enemmän ja että niiden taloudellinen merkitys on suuri, niiden käytölle on oliiviöljymarkkinoiden selkeyttämisen vuoksi tarpeen vahvistaa perusteet.

(11) Oliiviöljyä sisältävien elintarvikkeiden yhteydessä on tarpeen välttää johtamasta kuluttajia harhaan korostamalla oliiviöljyn mainetta tuomatta esiin tuotteen tosiasiallista koostumusta. Pakkausmerkintöihin on tämän vuoksi merkittävä selkeästi oliiviöljyn prosenttiosuus ja tietyt erityismaininnat, jotka koskevat yksinomaan kasvisöljyjen seoksesta koostuvia tuotteita. Lisäksi on otettava huomioon eräissä oliiviöljytuotteita koskevissa asetuksissa säädetyt erityiset säännökset.

▼B

(12) Oliiviöljyluokkien nimitykset vastaavat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä XVI ja oliiviöljyn ja uutetun oliiviöljyn ominaisuuksista sekä niiden määritysmenetelmistä 11 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2568/91 ([1]) täsmennettyjä fysikaalis-kemiallisia ja aistinvaraisia ominaisuuksia. Etiketin muiden mainintojen on perustuttava puolueettomiin seikkoihin, jotta vältetään kuluttajille haitallinen väärinkäytösten riski sekä kilpailun vääristyminen kyseisten öljyjen markkinoilla.

(13) Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetun valvontajärjestelmän mukaisesti säädettävä pakkausmerkintöihin tehtävien mainintojen osalta esitettävistä todisteista ja sovellettavista seuraamuksista. Todisteet voivat olla (ilman että niistä suljetaan ennen tutkimusta yhtään pois) vahvistettuja tosiseikkoja, analyysien tai luotettavien rekisteröintien tuloksia taikka hallinnollisia tai kirjanpitoon liittyviä tietoja.

(14) Koska pakkausmerkinnöistä vastaaviin yrityksiin tehdään tarkastukset siinä jäsenvaltiossa, johon ne ovat sijoittuneet, on tarpeen säätää hallinnollisesta yhteistyömenettelystä komission ja niiden jäsenvaltioiden välillä, joissa öljyjä pidetään kaupan.

(15) Tässä asetuksessa säädetyn järjestelmän arvioimiseksi asianomaisten jäsenvaltioiden on laadittava kertomus toimenpiteistä ja kohdatuista vaikeuksista.

(16) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tässä asetuksessa säädetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä XVI olevan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettujen oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen vähittäismyyntiä koskevat erityisvaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/13/EY ja asetuksen (EY) N:o 510/2006 säännösten soveltamista.

2. Tässä asetuksessa ”vähittäiskaupalla” tarkoitetaan 1 kohdassa tarkoitetun öljyn myyntiä loppukuluttajalle sellaisenaan tarjottuna tai elintarvikkeeseen sisällytettynä.

2 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut öljyt on tarjottava loppukuluttajalle esipakattuina enintään viiden litran pakkauksissa. Kyseisissä pakkauksissa on oltava kertakäyttöinen suljinjärjestelmä ja 3–6 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaiset pakkausmerkinnät.

([1]) EYVL L 248, 5.9.1991, s. 1.

▼B

Kuitenkin ravintoloissa, sairaaloissa, ruokaloissa ja muissa vastaavissa yhteisöissä kulutukseen tarkoitettujen öljyjen osalta jäsenvaltiot voivat vahvistaa pakkausten enimmäisvetoisuudeksi asianomaisesta laitoksesta riippuen yli viisi litraa.

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 artiklan mukaisia nimityksiä on pidettävä direktiivin 2000/13/EY 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuna myyntinimityksenä.

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen öljyjen pakkausmerkinnöissä on oltava tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun nimityksen lisäksi, mutta ei välttämättä sen läheisyydessä, selvin ja pysyvin kirjaimin seuraavat öljyluokkaa koskevat tiedot:

a) ekstra-neitsytoliiviöljy:

”laadultaan korkealuokkainen oliiviöljy, joka on saatu suoraan oliiveista ja ainoastaan mekaanisin menetelmin”;

b) neitsytoliiviöljy:

”oliiviöljy, joka on saatu suoraan oliiveista ja ainoastaan mekaanisin menetelmin”;

c) jalostetusta oliiviöljystä ja neitsytoliiviöljystä koostuva oliiviöljy:

”öljy, joka sisältää yksinomaan jalostettuja oliiviöljyjä ja suoraan oliiveista saatuja öljyjä”;

d) oliivin puristemassaöljy:

”öljy, joka sisältää yksinomaan oliiviöljyn puristamisen yhteydessä erotettua tuotetta, jota käsittelemällä on valmistettu öljyjä, ja suoraan oliiveista saatuja öljyjä”;

tai

”öljy, joka sisältää yksinomaan oliiviöljyn puristamisesta peräisin olevaa puristemassajäämää käsittelemällä valmistettuja öljyjä ja suoraan oliiveista saatuja öljyjä”.

4 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä XVI olevan 1 kohdan a ja b alakohdassa määritellyn ekstra-neitsytoliiviöljyn ja neitsytoliiviöljyn pakkausmerkinnässä on oltava alkuperämerkintä.

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä XVI olevassa 3 ja 6 kohdassa määriteltyjen tuotteiden pakkausmerkinnässä ei saa olla alkuperämerkintää.

Tässä asetuksessa ”alkuperämerkinnällä” tarkoitetaan pakkauksessa tai siihen liittyvässä etiketissä olevaa maantieteellistä nimitystä.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa alkuperämerkinnöissä on oltava ainoastaan

a) kun kyseessä ovat oliiviöljyt, jotka ovat 4 ja 5 kohdan säännösten mukaisesti peräisin jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, viittaus soveltuvin osin joko kyseessä olevaan jäsenvaltioon, unioniin tai kyseessä olevaan kolmanteen maahan;

b) kun kyseessä ovat oliiviöljyjen sekoitukset, jotka ovat 4 ja 5 kohdan säännösten mukaisesti peräisin useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, soveltuvin osin yksi seuraavista maininnoista:

   i) ”Euroopan unionialkuperää olevien oliiviöljyjen sekoitus” tai viittaus unioniin;

   ii) ”ei- Euroopan unionialkuperää olevien oliiviöljyjen sekoitus” tai viittaus ei- Euroopan unionialkuperään;

   iii) ”ei- Euroopan unionialkuperää ja unionialkuperää olevien oliiviöljyjen sekoitus” tai viittaus Euroopan unionialkuperään ja ei-unionialkuperään; taikka

c) asetuksessa (EY) N:o 510/2006 tarkoitettu suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä asianomaista tuotemäärittelyä koskevien säännösten mukaisesti.

3. Tässä asetuksessa säädetyksi alkuperämerkinnäksi ei katsota tavaramerkkiä tai yrityksen nimeä, jota koskeva rekisteröintihakemus on jätetty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1998 direktiivin 89/104/ETY mukaisesti tai viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2002 neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 ([1]) mukaisesti.

4. Kolmannesta maasta tapahtuvassa tuonnissa alkuperämerkintä määritellään asetuksen (ETY) N:o 2913/92 22–26 artiklan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioon tai unioniin viittaava alkuperämerkintä vastaa sitä maantieteellistä aluetta, jolla kyseiset oliivit on korjattu ja jolla sijaitsee puristamo, jossa kyseinen öljy on puristettu oliiveista.

Jos oliivit on korjattu muussa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, kuin siinä, jossa puristamo, jossa kyseinen öljy on puristettu oliiveista, sijaitsee, alkuperämerkinnässä on oltava seuraava maininta: ”(Ekstra-)neitsytoliiviöljy, joka on valmistettu …ssa/ssä (unioni tai asianomainen jäsenvaltio) oliiveista, jotka on korjattu …ssa/ssä (unioni, asianomainen jäsenvaltio tai kolmas maa)”.

5 artikla

Niiden vapaaehtoisten mainintojen, jotka voidaan tehdä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen öljyjen pakkausmerkintöihin ja joista säädetään tässä artiklassa, on täytettävä seuraavat velvoitteet:

a) maininta ”ensimmäinen kylmäpuristus” voidaan tehdä ainoastaan sellaisten ekstra-neitsytoliiviöljyjen tai neitsytoliiviöljyjen osalta, jotka saadaan alle 27 °C:n lämpötilassa perinteistä valmistusmenetelmää käyttäen hydraulisilla puristimilla ensimmäisessä mekaanisessa puristuksessa oliivimassasta;

([1]) EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1.

▼B

b) maininta ”kylmäerotus” voidaan tehdä ainoastaan sellaisten ekstra-neitsytoliiviöljyjen tai neitsytoliiviöljyjen osalta, jotka saadaan alle 27 °C:n lämpötilassa suodattamalla tai sentrifugoimalla oliivimassaa;

c) makuun ja/tai tuoksuun viittaavia aistinvaraisia ominaisuuksia koskevia mainintoja voidaan lisätä vain ekstra-neitsytoliiviöljyihin tai neitsytoliiviöljyihin; asetuksen (ETY) N:o 2568/91 liitteessä XII olevassa 3.3 kohdassa tarkoitettuja ilmaisuja saadaan lisätä pakkausmerkintään ainoastaan, jos ne perustuvat mainitussa liitteessä säädettyä menetelmää noudattaen tehdyn arvioinnin tuloksiin;

d) happopitoisuutta tai enimmäishappopitoisuutta koskevaa mainintaa voidaan käyttää vain, jos sen kanssa on samassa näkökentässä samankokoisin kirjaimin maininta peroksidiluvusta, vahapitoisuudesta ja ultraviolettiabsorbanssista, jotka on määritelty asetuksen (ETY) N:o 2568/91 mukaisesti.

Sellaisilla tavaramerkeillä myytävät tuotteet, joiden rekisteröintiä haettiin viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2008 ja joihin sisältyy ainakin yksi asetuksen (ETY) N:o 2568/91 liitteessä XII olevassa 3.3 kohdassa tarkoitetuista ilmaisuista, eivät saa täyttää tämän asetuksen 5 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ennen ►**C1** 1 päivää marraskuuta 2011 ◄.

6 artikla

1. Jos oliiviöljyn ja muiden kasvisöljyjen seoksen pakkausmerkinnöissä mainitaan muualla kuin valmistusaineluettelossa sanallisesti, kuvin tai graafisin kuvioin, että tuote sisältää 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja öljyjä, kyseisen seoksen myyntinimike on seuraava: ”Kasvisöljyjen (tai kyseisten kasvisöljyjen tarkat nimet) ja oliiviöljyn seos”, ja heti sen perässä on oltava maininta oliiviöljyn prosenttiosuudesta kyseisessä seoksessa.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen seosten pakkausmerkinnöissä saa kuvin tai graafisin kuvioin mainita tuotteen sisältävän oliiviöljyä vain, jos oliiviöljyn osuus on yli 50 prosenttia.

Jäsenvaltiot saavat estää, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja oliiviöljyn ja muiden kasvisöljyjen sekoituksia tuotetaan sisäiseen käyttöön niiden alueella. Ne eivät kuitenkaan saa estää, että tällaisia muista maista tulevia sekoituksia pidetään kaupan niiden alueella tai että tällaisia sekoituksia tuotetaan niiden alueella niiden pitämiseksi kaupan muussa jäsenvaltiossa tai niiden viemiseksi.

2. Lukuun ottamatta neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1536/92 ([1]) tarkoitettua oliiviöljyssä olevaa tonnikalaa ja neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2136/89 ([2]) tarkoitettua oliiviöljyssä olevaa sardiinia, jos muiden elintarvikkeiden kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä mainitaan muussa kohdassa kuin valmistusaineluettelossa sanallisesti, kuvin tai graafisin kuvioin, että tuote sisältää tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja öljyjä, heti kyseisen elintarvikkeen myyntinimikkeen perään on merkittävä tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen öljyjen prosentuaalinen osuus elintarvikkeen kokonaisnettopainosta.

([1]) EYVL L 163, 17.6.1992, s. 1.
([2]) EYVL L 212, 22.7.1989, s. 79.

▼B

Lisätyn oliiviöljyn prosenttiosuutta elintarvikkeen kokonaisnettopainosta koskeva maininta voidaan korvata seuraavalla lisätyn oliiviöljyn prosenttiosuutta rasvojen kokonaispainosta osoittavalla maininnalla: ”rasvojen prosenttiosuus”.

3. Edellä 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut nimitykset voidaan korvata tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden pakkausmerkinnöissä sanalla ”oliiviöljy”.

Kuitenkin kun tuote sisältää oliivin puristemassaöljyä, sana ”oliiviöljy” on korvattava sanoilla ”oliivin puristemassaöljy”.

4. Edellä 3 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse merkitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden pakkausmerkintöihin.

7 artikla

Asianomaisen on toimitettava 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja merkintöjä koskevat todisteet sen jäsenvaltion pyynnöstä, jossa pakkausmerkinnässä mainitun valmistajan, pakkaajan tai myyjän osoite on, seuraavien tietojen (yhden tai useamman) perusteella:

a) todelliset tai tieteellisesti vahvistetut seikat;

b) edustavista näytteistä tehtyjen määritysten tai automaattisten rekisteröintien tulokset;

c) unionin ja/tai kansallisen sääntelyn mukaisesti merkityt hallinnolliset tai kirjanpitoon liittyvät tiedot.

Asianomaisen jäsenvaltion on sallittava poikkeama 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen, pakkausmerkinnässä olevien mainintojen ja toisaalta esitettyjen todisteiden perusteella tehtyjen päätelmien ja/tai asiantuntijatarkastuksen tulosten välillä, ottaen huomioon menetelmien ja kyseisten asiakirjojen sekä tarvittaessa tehtyjen asiantuntijatarkastusten täsmällisyys ja toistettavuus.

8 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava tämä asetuksen soveltamisen valvonnasta vastaavien elinten nimet ja osoitteet komissiolle, joka ilmoittaa ne muille jäsenvaltioille ja sitä pyytäville asianomaisille.

2. Jäsenvaltion, jossa pakkausmerkinnässä olevan valmistajan, pakkaajan tai myyjän osoite on, on tarkistusta koskevasta pyynnöstä otettava näytteet pyynnön esittämiskuukautta seuraavan kuukauden kuluessa ja varmistettava kyseessä olevien pakkausmerkintöjen mainintojen paikkansapitävyys. Pyynnön voi esittää:

a) komission toimivaltainen yksikkö;

b) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 artiklassa tarkoitettu toimijaorganisaatio;

c) jonkin toisen jäsenvaltion valvontaelin.

▼B

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun pyyntöön on liitettävä kaikki pyydetyn tarkistuksen kannalta hyödylliset tiedot ja erityisesti:

a) päivämäärä, jona kyseessä olevasta öljystä on otettu näyte tai kyseessä oleva öljy on ostettu;

b) sen laitoksen nimi tai toiminimi ja osoite, jossa kyseessä olevasta öljystä on otettu näyte tai josta kyseessä oleva öljy on ostettu;

c) kyseessä olevien erien numero;

d) jäljennös kaikista kyseessä olevan öljyn pakkauksessa olevista pakkausmerkinnöistä;

e) määritysten tai muiden asiantuntijatarkastusten tulokset, käytetyt menetelmät sekä asianomaisen laboratorion tai asiantuntijan nimi ja osoite;

f) tarvittaessa myyntilaitoksen ilmoituksessa mainittu kyseisen öljyn toimittajan nimi ja osoite.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava pyynnön esittäjälle ennen 2 kohdassa tarkoitettua pyyntöä seuraavan kolmannen kuun loppua pyynnölle annettu viitenumero ja sitä koskevat jatkotoimenpiteet.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, myös seuraamusjärjestelmää koskevat, tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tätä tarkoitusta varten toteutetut toimenpiteet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002, ja kyseisten toimenpiteiden muutokset muutosten hyväksymistä seuraavan kuun loppuun mennessä.

Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian on ilmoitettava komissiolle tätä tarkoitusta varten toteutetut toimenpiteet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 sekä mainittujen toimenpiteiden muutokset ennen niiden käyttöönottamista seuraavan kuukauden loppua.

Bulgarian ja Romanian on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010, ja kyseisten toimenpiteiden muutokset muutosten hyväksymistä seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

2. Edellä 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja mainintoja koskevia tarkistuksia varten asianomaiset jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön järjestelyt niiden yritysten hyväksymiseksi, joiden pakkauslaitteet sijaitsevat niiden alueella.

Hyväksyntä ja aakkosnumeerinen tunnus myönnetään niitä hakeneelle ja seuraavat edellytykset täyttävälle yritykselle:

a) yrityksellä on pakkauslaitteet;

b) yritys sitoutuu kokoamaan ja säilyttämään jäsenvaltion 7 artiklan mukaisesti säätämät todisteet;

▼B

c) yrityksellä on tarvittaessa käytössään varastointijärjestelmä, jonka avulla voidaan kyseistä jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla valvoa alkuperämerkittyjen öljyjen lähtöisyyttä.

Pakkausmerkinnöissä on tarvittaessa mainittava hyväksytyn pakkausyrityksen aakkosnumeerinen tunnus.

10 artikla

Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä edellistä vuotta koskeva kertomus, joka sisältää seuraavat tiedot:

a) 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti saadut tarkistuspyynnöt;

b) tehdyt tarkistukset ja edellisenä markkinointivuonna aloitetut, vielä meneillään olevat tarkistukset;

c) tehtyjen tarkistusten jälkeen toteutetut jatkotoimenpiteet ja sovelletut seuraamukset.

Kertomuksessa on esitettävä nämä tiedot eriteltyinä tarkistusten aloittamisvuoden ja rikkomisluokan mukaan. Siinä on tarvittaessa esitettävä kohdatut vaikeudet ja tarkastusten parannusehdotukset.

11 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1019/2002.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

12 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼M1

2. Tuotteita, jotka on valmistettu ja joihin on tehty pakkausmerkinnät unionissa tai jotka on tuotu unioniin ja laskettu vapaaseen liikkeeseen asetuksen (EY) N:o 1019/2002 mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2013, voidaan pitää kaupan varastojen loppumiseen asti.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Komission asetus (EY) N:o 1019/2002 (EYVL L 155, 14.6.2002, s. 27)	
Komission asetus (EY) N:o 1964/2002 (EYVL L 300, 5.11.2002, s. 3)	
Komission asetus (EY) N:o 1176/2003 (EUVL L 164, 2.7.2003, s. 12)	
Komission asetus (EY) N:o 406/2004 (EUVL L 67, 5.3.2004, s. 10)	Ainoastaan 3 artikla
Komission asetus (EY) N:o 1750/2004 (EUVL L 312, 9.10.2004, s. 7)	
Komission asetus (EY) N:o 1044/2006 (EUVL L 187, 8.7.2006, s. 20)	
Komission asetus (EY) N:o 632/2008 (EUVL L 173, 3.7.2008, s. 16)	
Komission asetus (EY) N:o 1183/2008 (EUVL L 319, 29.11.2008, s. 51)	
Komission asetus (EY) N:o 182/2009 (EUVL L 63, 7.3.2009, s. 6)	
Komission asetus (EU) N:o 596/2010 (EUVL L 173, 8.7.2010, s. 27)	

▼B

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1019/2002	Tämä asetus
1–8 artikla	1–8 artikla
9 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
9 artiklan 3 kohta	—
10 artikla	10 artikla
11 artikla	—
—	11 artikla
12 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	—
12 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
12 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	—
12 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	—
12 artiklan 2 kohdan viides alakohta	12 artiklan 2 kohta
—	Liite I
—	Liite II